

ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายกับการเล่านิทาน ที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กที่มีต่อ
พฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์
**The Effects of Story Telling Activities Using Fairy Tales and Using Selected Fables
Containing Contents Close to Children's Lives on Positive Social Behavior
of Pre School Children at Anuban NongPhai School in Phetchabun Province**

วิชญาพร อ่อนปุย (Wichayapron onpuy)¹ วัฒนา มัคคสมัน (Wattana Makkasman)²

จรีลักษณ์ รัตนพันธ์ (Jareeluk Ratanaphan)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย (2) เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยดังกล่าวก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก และ (3) เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายและการจัดกิจกรรมที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก กลุ่มตัวอย่าง คือเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จากนั้นจึงฉลากแบ่งเป็น 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ 1 จำนวน 18 คน จัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย และกลุ่มที่ 2 จำนวน 20 คน จัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก ดำเนินการทดลองทั้งสองกลุ่มในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย (1) คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย (2) คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก และ (3) แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) เด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย มีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) เด็กปฐมวัยดังกล่าวที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกแตกต่างจากเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ เด็กปฐมวัย พฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก นิทานประเภทเทพนิยาย นิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

1 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

Abstract

The purposes of this study were (1) to compare positive social behaviors of preschool children at Anuban Nong Phai School in Phetchabun province before and after taking part in story telling activities using fairy tales; (2) to compare positive social behaviors of the preschool children before and after taking part in story telling activities using selected fables containing contents close to children's lives; and (3) to compare the post-learning positive social behavior of the preschool children who took part in story telling activities using fairy tales with the post-learning counterpart behavior of the preschool children who took part in story telling activities using selected fables containing contents close to children's lives. The research sample consisted of preschool children in two intact first year kindergarten classrooms of Anuban Nong Phai School during the second semester of the 2014 academic year, obtained by cluster sampling. Then, draw lots Randomly divided into two groups. the first group containing 18 preschool children took part in story telling activities using fairy tales; while the second group containing 20 preschool children took part in story telling activities using selected fables containing contents close to children's lives. The story telling activities of both groups were held in the enhancing experience activity sessions for 8 weeks. The employed research instruments comprised (1) a handbook and plans for organizing story telling activities using fairy tales; (2) a handbook and plans for organizing story telling activities using selected fables containing contents close to children's lives; and (3) a positive social behavior observation form. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test. The research findings showed that (1) the post-learning positive social behavior of preschool children at Anuban Nong Phai School who took part in story telling activities using fairy tales was significantly higher than their pre-learning counterpart behavior at the .01 level; (2) the post-learning positive social behavior of the preschool children who took part in story telling activities using selected fables containing contents close to children's lives was significantly higher than their pre-learning counterpart behavior at the .01 level; and (3) the post-learning positive social behavior of the preschool children who took part in story telling activities using fairy tales was significantly different from the post-learning counterpart behavior of the preschool children who took part in story telling activities using selected fables containing contents close to children's lives at the .01 level.

Keywords: Positive social behavior, Fairy tales, Fables containing contents close to children's lives, Preschool children

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ.2555-2559 กล่าวถึงการพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคนหรือทุนมนุษย์ให้เข้มแข็งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคนทั้งในเชิงสถาบัน ระบบ โครงสร้างของสังคมให้เข้มแข็ง สามารถเป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ ทั้งนี้เด็กอายุ 3-5 ปี เป็นวัยที่ร่างกายและสมองของเด็กกำลังเจริญเติบโต เด็กต้องการความรักความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กวัยนี้มีโอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าได้สำรวจ เล่น ทดลอง ค้นพบด้วยตนเองได้มีโอกาสคิดแก้ปัญหา เลือกรับรู้ ใช้ภาษาสื่อความหมาย คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ผู้ที่รับผิดชอบจึงมีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์ให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมให้เด็กช่างสังเกต สังเกต สร้างสรรค์ และยังเด็กมีความกระตือรือร้นยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ผู้รับผิดชอบจึงต้องส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรัก ความเข้าใจ ความเอาใจใส่เด็กวัยนี้เป็นพิเศษ เพราะจะเป็นพื้นฐานที่ช่วยเตรียมพร้อมให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนและในชีวิตของเด็กต่อไปในอนาคต (กรมวิชาการ, 2546, น.5)

พฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมที่สังคมยอมรับได้ จะบ่งบอกให้เห็นถึงเจตคติและค่านิยมเฉพาะตนของบุคคลนั้น ผู้ที่มีพัฒนาการทางสังคมที่ดีจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นเช่นเดียวกับตนเอง ถ้าต้องการให้เด็กมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีและเหมาะสมควรพัฒนาและส่งเสริมให้เด็กเกิดพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกตั้งแต่เยาว์วัย ทั้งครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องร่วมมือกันในการพัฒนาส่งเสริมเพื่อให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข (ทิตลดา พิไลกุล, 2551, น.24) ซึ่งเด็กจะเข้าสังคมได้ดีต้องประพฤติตนตามแนวทางที่สังคมยอมรับและนิยมชมชอบ เด็กต้องเข้าใจมาตรฐานสังคมและปฏิบัติตามได้เหมาะสม ดังนั้นพฤติกรรมทางสังคมในด้านที่เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นพฤติกรรมทางสังคมหนึ่งที่น่าจะปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัย (จารุณี ศรีเผือก, 2554, น.72) พฤติกรรมทางสังคมที่ควรส่งเสริมสำหรับเด็กปฐมวัย คือ การฝึกการช่วยเหลือตนเอง เช่น การแต่งกาย การรับประทานอาหาร หากเด็กได้ทำและพึ่งพาตนเองแล้วจะทำให้เด็กเห็นคุณค่าของตน ฝึกการมีส่วนร่วมกับครอบครัว เช่น การกวาดบ้าน ถูบ้าน เป็นการสร้างนิสัยให้กับตนเอง การมีเพื่อนเป็นทักษะทางสังคมด้านมนุษยสัมพันธ์การอยู่ร่วมกับผู้อื่น เด็กต้องได้รับการกระตุ้นให้รู้จักการเล่นกับผู้อื่น โดยผู้ใหญ่อาจพาเด็กไปเล่นกับเพื่อน หรือพาเพื่อนมาเล่นกับเด็กที่บ้านจะทำให้เด็กเรียนรู้การมีส่วนร่วม การแบ่งปัน และการสร้างวินัยในตนเอง ได้แก่ วาจาดี กริยาดี มีความรับผิดชอบ และการควบคุมตนเองได้ การสร้างวินัยเป็นกระบวนการช่วยให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมที่ดีด้วยการเรียนรู้ การควบคุมกำกับพฤติกรรมของตนให้เกิดขึ้นเป็นของตนเองด้วยตัวเอง และติดตัวไปตลอดชีวิต (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2545, น.25)

ในการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกให้กับเด็กปฐมวัยนั้น สามารถกระทำได้โดยการจัดกิจกรรมการเล่นที่เล่นประเภทเทพนิยาย เนื่องจากสามารถช่วยให้ผู้ฟังเปลี่ยนแนวคิดด้านพฤติกรรมได้ สอดคล้องกับจันทร์ดี แสงห้าว (2542, น.274) กล่าวว่า นวนิยายสำหรับเด็กนั้นสามารถชักจูงโน้มน้าวจิตใจของเด็ก และยัง

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ถ่ายทอดอุดมการณ์ของผู้เขียนเพื่อให้กลุ่มเด็กมีความรัก ความสามัคคี และมีพฤติกรรมที่ดีเหมาะสมกับวัยของเด็ก และเพื่อเป็นการวางรากฐานที่ดีให้แก่เด็กที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปในอนาคต รวมทั้งการถ่ายทอด อุดมการณ์ของผู้แต่งที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านมีความเห็นหรือการกระทำพฤติกรรมตามแนวทางที่ผู้แต่งต้องการให้ เป็นไป ส่วนใหญ่เน้นการประพจน์เป็นคดี รักสามัคคี ปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนาได้ และนิทานที่มีเนื้อเรื่อง ใกล้ตัวเด็กซึ่งจากการสังเกตลักษณะเด่นของนิทานสำหรับเด็กจะเป็นเรื่องของการปลูกฝังให้เด็กเป็นคนดี อยู่ ร่วมกับผู้อื่น และยอมรับจากสังคมโดยปลูกฝังจากตัวละครในเรื่องที่ทำให้เด็กประทับใจและสร้างจินตนาการจาก จากที่มีความสวยงามด้วยธรรมชาติอ่านแล้วมีความสุข โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ในการสื่อสารเด็กเข้าใจความหมายเนื้อ เรื่องได้ทันที เมื่อเด็กอ่านจบแล้วเกิดความประทับใจ ทำให้นานิทานเรื่องนั้นกลับมาอ่านอีก (ศิริวรรณ การเรียน, 2550, น.140) นิทานมีคุณค่าในการเสริมสร้างพัฒนาการด้านสังคม เนื่องจาก นิทานเป็นสื่อที่สำคัญในการช่วย พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการเป็นผู้ให้และการเป็นผู้รับการมีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักรักมีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่นและสัตว์ นอกจากนี้นิทานช่วยกล่อมเกลาให้เป็นเด็กน่ารัก อ่อนโยน รู้จักปฏิบัติ ตนอยู่ในระเบียบ และกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคม และมีความสุขเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อีกทั้งนิทานยัง ตอบสนองความต้องการของเด็กได้ครบถ้วน ด้วยเพราะนิทานทุกเรื่องจะแฝงสิ่งที่เด็กต้องการในทุกเรื่อง การเล่า นิทานเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทัศนคติและแนวคิดไปสู่เด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่ผู้ฟังได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินในแง่ของการส่งเสริมพัฒนาการที่ดีตามวัยของเด็ก ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมสติปัญญาและภาษา (สุกัญญา อินทร์นุรักษ์, 2553, น.40) ทั้งนี้นิทานทั้งสองประเภทที่ผู้วิจัยเลือกเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัด กิจกรรมการเล่านิทานให้แก่เด็กปฐมวัย มีเนื้อหาสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเช่นกัน แต่ลักษณะเนื้อ เรื่องของนิทานต่างกันโดยนิทานประเภทเทพนิยายมีเนื้อเรื่องประกอบด้วยอิทธิฤทธิ์ มีการใช้เวทย์มนต์ในการเสก คาถา มีเวทदानนางฟ้าเป็นตัวละครในนิทาน และนิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กมีเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้ ชีวิตประจำวัน เช่น ครอบครัว เพื่อน โดยมีชื่อตนเอง คุณพ่อ คุณแม่ แทรกอยู่ด้วย ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางใน การจัดกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อดูความแตกต่างของพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการ เล่านิทานประเภทเทพนิยาย
- 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการ เล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก
- 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่า นิทานประเภทเทพนิยายและการจัดกิจกรรมที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ของโรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จากนั้นจับฉลากแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 จำนวน 18 คน ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย และกลุ่มที่ 2 จำนวน 20 คน ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ 3 ประเภท ได้แก่

1. คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย
2. คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก
3. แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย มีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกและแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกหนังสือนิทานประเภทเทพนิยาย

1.2 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานประเภทเทพนิยาย หลักเกณฑ์การเลือกนิทาน ลักษณะของนิทาน ความสามารถในการฟังนิทาน หลักการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก หลักการเล่านิทาน ประสิทธิภาพของเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วงวัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกหนังสือนิทานประเภทเทพนิยาย และทำการวิเคราะห์หลักการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก นำมาสังเคราะห์ได้เป็นหลักการและขั้นตอนการเล่านิทาน เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย

1.3 คัดเลือกหนังสือนิทานประเภทเทพนิยายที่สอดคล้องกับพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยซึ่งได้มาจากการจำหน่ายตามท้องตลาดและมีการเผยแพร่เรียบร้อยแล้วโดยทำการศึกษาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก และทำการวิเคราะห์เนื้อเรื่องนิทานให้ครอบคลุมถึงพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก 3 ด้าน คือ 1) ด้านการช่วยเหลือตนเอง 2) ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการมีคุณธรรมจริยธรรม และ 3) ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้มาจำนวน 8 เรื่อง ดังนี้ 1) สโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด 2) เจ้าชายคนแคระและยาวิเศษ 3) เจ้าหญิงหอยทาก 4) ซิดเดอเรลลา 5) ห่านทองคำนำโชค 6) คุณแม่โสด 7) นกกาเหว่า และ 8) ขนมหิงสาแสนอร่อยกับแม่ไก่สีแดง

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

1.4 สร้างคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย โดยมีองค์ประกอบดังนี้ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) บทบาทครู 5) บทบาทเด็กและ 6) การวัดและประเมินผล

1.5 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย จำนวน 8 สัปดาห์ โดยมีลำดับขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทำความรู้จักหนังสือนิทาน โดยแนะนำชื่อหนังสือ ผู้แต่ง ตัวละคร วิธีการ เปิด – ปิด หนังสือ ตลอดจนการดูแลรักษา

ขั้นตอนที่ 2 กิจกรรมก่อนการเล่านิทาน โดยใช้แนวทาง ดังนี้

2.1 จัดสภาพแวดล้อมก่อนการเล่านิทาน

2.2 สร้างข้อตกลงเพื่อให้เด็กปฏิบัติตามร่วมกัน

2.3 นำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่นกับนิ้วมือ ร้องเพลงสั้นๆ ท่องคำคล้องจอง

ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมการเล่านิทาน โดยครูเป็นผู้เล่าเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก

ขั้นตอนที่ 4 กิจกรรมหลังการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก โดยใช้แนวทาง ดังนี้

4.1 ทบทวนเนื้อเรื่องนิทาน การเล่นเกมที่สอดคล้องกับเนื้อหา ปฏิบัติกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

4.2 ทบทวน พฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกที่ควรปฏิบัติตาม / ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 5 กิจกรรมการสรุปหลังการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย เสนออาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.7 นำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งจากผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่าคู่มือแผนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78

1.8 นำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงครั้งสุดท้ายตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้กับเด็กปฐมวัยกลุ่มที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย

2. คู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก มีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกและแนวการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกหนังสือนิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

2.2 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก หลักเกณฑ์การเลือกนิทาน ลักษณะของนิทาน ความสามารถในการฟังนิทาน และประสบการณ์ของเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วงวัยเพื่อ

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

นำมาเป็นแนวทางในการคัดเลือกหนังสือนิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก และการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

2.3 ดำเนินการคัดเลือกหนังสือนิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยซึ่งได้มาจากการจำหน่ายตามท้องตลาดและมีการเผยแพร่เรียบร้อยแล้วโดยทำการศึกษาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก และทำการวิเคราะห์เนื้อเรื่องนิทาน ให้ครอบคลุมถึงพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกโดยได้มาจำนวน 8 เรื่อง ดังนี้ 1) คนขยันของคุณแม่ คนเก่งของคุณครู 2) คำสาปของผีวิเศษ 3) เมื่อหนูยังเป็นเด็ก 4) หนูนิดไม่มีน้ำใจ 5) เด็กชายชานากับปลาหมอฯ 6) ออกไปนะเจ้าปีศาจ 7) หนูโตแล้วหนูทำเองได้ และ 8) เป็ดป๊าบไม่มีระเบียบ

2.4 สร้างคู่มือการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย โดยมีองค์ประกอบดังนี้ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) บทบาทครู 5) บทบาทเด็กและ 6) การวัดและประเมินผล

2.5 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กจำนวน 8 สัปดาห์ โดยมีลำดับขั้นตอน 5 ขั้นตอนเช่นเดียวกันกับแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย

2.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.7 นำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งจากผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่าคู่มือแผนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77

2.8 นำคู่มือและแผนการจัดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงครั้งสุดท้ายตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้กับเด็กปฐมวัยกลุ่มที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

3. แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก มีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีด้านพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย

3.2 ศึกษามาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสังคมของเด็กปฐมวัยจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และศึกษาวิธีการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกให้ครอบคลุม จุดประสงค์ของการวิจัย และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านสังคมของเด็กปฐมวัยในระดับอายุ 4-5 ปี จากเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการช่วยเหลือตนเอง
2. ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการมีคุณธรรมจริยธรรม
3. ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

3.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

3.5 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Congruence) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกสามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้

3.6 นำแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลอง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยเป็นเวลา 5 วัน ทำการสังเกตเด็กปฐมวัยทั้ง 2 ห้อง โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 2 คน ทำการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก วันละ 3 คน/ผู้สังเกต 1 คน รวม 9 คน และในวันสุดท้ายผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมด้วยตนเอง จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 38 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จากนั้นจับสลากแบ่งเป็น 2 กลุ่มได้แก่กลุ่มที่ 1 จัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย และกลุ่มที่ 2 จัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยกลุ่มที่ 1 จัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย เวลา 9:00น. – 9:30 น. และ กลุ่มที่ 2 จัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก เวลา 9:45 น. – 10:10 น. โดยทำการเล่านิทานสลับกลุ่มกัน ผู้ทำการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก ได้แก่ผู้ช่วยวิจัยจำนวน 2 คน ทำการบันทึกคะแนนพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยลงในตารางคะแนนของเด็กแต่ละคน

3. ทำการสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกหลังการจัดกิจกรรม กับทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก ทั้งนี้การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก จะสังเกตภายหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานกับทั้ง 2 กลุ่ม เป็นเวลา 5 วัน เพื่อดูผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย และนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ผลการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย

พฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก	กิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย				
	ก่อน		หลัง		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ด้านการช่วยเหลือตนเอง	12.32	2.81	25.04	4.36	24.38**
ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการมีคุณธรรมจริยธรรม	14.16	7.41	48.63	8.63	34.87**
ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	9.61	2.68	23.33	1.37	19.37**
	45.0	9.20	103.06	6.91	27.82**

P < .01 **

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบด้วยสถิติทดสอบที พบว่ามีนัยสำคัญทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเพิ่มขึ้น ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านประกอบด้วย ด้านการช่วยเหลือตนเองโดยก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 12.32) และหลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 25.04) ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการมีคุณธรรมจริยธรรม ก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 14.16) หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 48.63) และด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 9.61) หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 23.33) ซึ่งโดยภาพรวมก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 45.0) หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 103.06) แสดงให้เห็นว่าหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายเด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก หลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

พฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก	กิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก				
	ก่อน		หลัง		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ด้านการช่วยเหลือตนเอง	12.70	3.08	28.65	1.84	26.56**
ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการมีคุณธรรมจริยธรรม	28.65	1.84	56.60	3.94	59.87**
ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	10.05	3.09	26.10	1.02	26.93**
	48.15	9.70	111.35	6.21	46.52**

$P < .01$ **

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบด้วยสถิติทดสอบที พบว่ามีความสำคัญทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเพิ่มขึ้น ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านประกอบด้วย ด้านการช่วยเหลือตนเองโดยก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 12.70$) และหลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 28.65$) ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการมีคุณธรรมจริยธรรม ก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 26.65$) หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 56.60$) และด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 10.05$) หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 26.20$) ซึ่งโดยภาพรวมก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 48.15$) หลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 111.35$) แสดงให้เห็นว่าหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายเด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก แตกต่างจากเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก ดังตารางที่ 3

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายและการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก

พฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก	นิทานประเภทเทพนิยาย		นิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ด้านการช่วยเหลือตนเอง	25.04	4.36	28.65	1.84	2.59**
ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการมีคุณธรรมจริยธรรม	48.63	8.63	56.60	3.94	2.84**
ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	23.33	1.37	26.10	1.02	7.10**
	103.06	6.91	111.35	6.21	3.89**

P < .01 **

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบด้วยสถิติทดสอบที พบนัยสำคัญทุกค่าซึ่งแสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมประเภทเทพนิยายแตกต่างจากเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายและการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย ซึ่งมีเนื้อเรื่องที่น่าอัศจรรย์ มีการใช้คำถ้อยคำที่ตื่นเต้น เช่น ตัวละครที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ก็จะโดนсекหรือใช้เวทมนตร์ ทำให้เป็นหิน และพฤติกรรมที่น่าเป็นแบบอย่าง เช่น มารยาทดี พูดยเพราะ รู้จักขอโทษเมื่อทำผิด การช่วยเหลือคนที่ลำบาก ผลที่ได้รับคือได้สิ่งที่ตนเองอยากได้ หรือได้รับคำชม ซึ่งหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานครูและเด็ก ๆ ได้ร่วมสนทนาโดยใช้คำถามแบบหลากหลายเพื่อกระตุ้นให้เด็กตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นโดยเน้นพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกที่ควรปฏิบัติตามและไม่ควรปฏิบัติตามพร้อมให้เหตุผลประกอบสอดคล้องกับจันทร์ดี แสงห้าว (2542) ที่ได้ศึกษากลวิธีการถ่ายทอดอุดมการณ์ในนวนิยายสำหรับเด็ก ผลการวิจัยพบว่านวนิยายสำหรับเด็กที่เขียนขึ้นเพื่อชักจูงให้นมน้ำใจของเด็ก และยังถ่ายทอดอุดมการณ์ของท้องถิ่นเพื่อให้ผู้อ่านคือกลุ่มเด็กมีความรัก ความสามัคคี ขยันขันแข็ง และมีพฤติกรรมที่ดีเหมาะสมกับวัย เป็นการวางรากฐานที่ดีให้แก่เด็ก ที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปในอนาคต รวมทั้งการถ่ายทอดอุดมการณ์ของผู้แต่งที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่าน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

มีความเห็นหรือกระทำพฤติกรรมตามแนวทางที่ผู้แต่งต้องการ ให้เป็นไป ส่วนใหญ่เน้นการประพจน์เป็นคนดี รักสามัคคี ปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา ในด้านกลวิธีในการถ่ายทอด เน้นการถ่ายทอดคุณธรรมผ่านตัวละคร โดยมุ่งให้เด็กศึกษาปฏิบัติตามตัวอย่างที่ดีของตัวละคร ทั้งนี้ นิทานเทพนิยายเป็นสื่อที่ครูใช้ในการเล่าเพราะนิทานเทพนิยายแฝงภูมิปัญญาและความจริงที่เด็กเห็นภาพได้ (ภรณ์ คุรุรัตน์, 2542, น.31) ทั้งนี้ นิทานที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยก่อนเรียนคือนิทานปรัมปรา เพราะทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานเข้าใจตนเอง สามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองและเกิดความสนใจในเรื่องศีลธรรมจรรยา (พรทิพย์ วินโกมินทร์, 2542, น.11) นอกจากนี้ นิทานเทพนิยาย อ่านง่าย สนุก สามารถนำไปเล่าปากเปล่าให้เด็กฟังได้อย่างน่าติดตาม ตัวละครล้วนมีมิติด้านที่เป็นมนุษย์ชัดเจน อ่านแล้วคิดฝันต่อไปได้อีกกว้างไกล ให้ข้อคิดดีๆ แก่ชีวิตมากมาย โดยไม่จำเป็นต้องมีคติสอนใจกำหนดไว้ตอนท้ายเรื่อง แต่ผู้อ่านสามารถใคร่ครวญถึงข้อคิดซึ่งสอดแทรกอยู่ระหว่างบรรทัดได้ไม่ยากเย็นนัก ทำให้การเล่านิทานสามารถทำได้อย่างมีชีวิตชีวา เปี่ยมสีสันอ่านได้ตั้งแต่เล็กจนโต (สมพร วาร์นาโด, 2552, น.259)

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของนิทานมีเนื้อเรื่องที่ตรงกับพฤติกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันของเด็ก ๆ เช่น การรับประทานอาหาร การแบ่งปัน การอยู่ร่วมกัน มารยาทการพูด เป็นต้น ซึ่งหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครูและเด็ก ๆ ได้ร่วมกันสนทนาโดยใช้คำถามแบบปลายเปิดเพื่อกระตุ้นให้เด็กตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นโดยเน้นพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกที่ควรปฏิบัติตามและพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติตามพร้อมให้เหตุผลประกอบ ทั้งนี้นิทานเป็นสื่อที่สำคัญในการช่วยพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการเป็นผู้ให้และการเป็นผู้รับ การมีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักรัก มีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่นและสัตว์ นอกจากนี้นิทานช่วยกล่อมเกล้าให้เป็นเด็กน่ารัก อ่อนโยน รู้จักปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบ และกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคม และมีความสุขเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อีกทั้งนิทานยังตอบสนองความต้องการของเด็กได้ครบถ้วน ด้วยเพราะนิทานทุกเรื่องจะแฝงสิ่งที่เด็กต้องการในทุกเรื่อง การเล่านิทานเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะคิดและแนวคิดไปสู่เด็กปฐมวัย การเล่านิทานเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะคิดและแนวคิดไปสู่เด็กปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่ผู้ฟังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินในแง่ของการส่งเสริมพัฒนาการที่ดีตามวัยของเด็ก ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและภาษา (บุญนิษฐ์ สมญาประเสริฐ, 2551, น.30) ซึ่งการเลือกนิทานที่จะนำมาเล่าให้เด็กปฐมวัยฟังนั้นผู้เล่านิทานจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจประสบการณ์และความสามารถที่จะแยกแยะ เลือกนิทานที่เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการเด็กควรเป็นนิทานที่มีคุณค่าทางเนื้อหาได้บรรณารักษ์ รูปแบบการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมคุณภาพ ขกระดับ สติปัญญาและจิตใจในทางที่ดีได้ (เกริก ชื่นพันธ์, 2543, น.68) ซึ่งสอดคล้องกับศิริวรรณ การเรียน (2550) ได้ทำการวิเคราะห์นิทานสำหรับเด็ก พบว่า 1) นิทานสำหรับเด็ก ใช้คำประสมซึ่งเป็นคำง่าย ๆ ที่สื่อความหมายให้เด็กเข้าใจเรื่องราว เนื้อหาของนิทานได้อย่างรวดเร็ว 2) นิทานสำหรับเด็ก ใช้ภาพพจน์น้อย เพราะในบางครั้งเด็กอาจตีความหมายได้ยาก หรืออาจไม่เข้าใจความหมาย 3) นิทานสำหรับเด็ก ใช้กลวิธีการแต่งในการนำเสนอเรื่องราวด้วยการเปิดเรื่องแบบบรรยายซึ่งส่วนใหญ่จะเขียนบรรยายฉาก และตัวละคร เพราะผู้เขียนต้องการให้เด็กรับรู้เรื่องราวในเบื้องต้นก่อนเกี่ยวกับสถานที่ในเหตุการณ์นั้น หรือ ลักษณะนิสัยของตัวละครก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อเรื่อง

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ทำให้เด็กต้องการติดตามเนื้อเรื่องต่อไปหรือเป็นการดึงดูดความสนใจของเด็ก 4) นิยมใช้แก่นเรื่อง แนวคิดที่ทำให้เห็นความสำคัญเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการปลูกฝังให้เด็กเห็นความสำคัญและสร้างจิตสำนึกให้มีความห่วงหาพันทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ และ 5) จากการสังเกตลักษณะเด่นของนิทานสำหรับเด็กจะเป็นเรื่องของการปลูกฝังให้เด็กเป็นคนดี อยู่ร่วมกับผู้อื่น และยอมรับจากสังคมโดยปลูกฝังจากตัวละครในเรื่องที่ทำให้เด็กประทับใจและสร้างจินตนาการจากฉากที่สวยงามที่มีความสวยงามด้วยธรรมชาติอ่านแล้วมีความสุข โดยใช้ภาษาง่าย ๆ ในการสื่อสารเด็กเข้าใจความหมายเนื้อเรื่องได้ทันที เมื่อเด็กอ่านจบแล้วเกิดความประทับใจ ทำให้นิทานเรื่องนั้นกลับมาอ่านอีก ซึ่งการเลือกนิทานที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยนั้น มุ่งเน้นไปที่เนื้อเรื่อง นิทานจะต้องเป็นเรื่องที่ง่าย ๆ แต่มีความสมบูรณ์ เป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก ตัวละครไม่มากนักแต่มีลักษณะเด่นที่เด็กเห็นและจำได้ง่าย การดำเนินเรื่องควรเน้นที่บทสนทนา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจ และจดจ่ออยู่กับนิทาน โดยเสมือนว่าตนเองได้เข้าไปนั่งและมีส่วนร่วมอยู่ในเนื้อเรื่องนิทาน (สุกัญญา อินทร์นุรักษ์, 2553, น.40)

3. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกแตกต่างจากเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกที่สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก มีเนื้อเรื่องที่สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันของเด็ก ๆ เช่น กิจกรรมในครอบครัว กิจกรรมประจำวัน กิจกรรมการอยู่ที่โรงเรียน และเป็นเรื่องสั้น ไม่ซับซ้อนมีจุดเด่นของเรื่องจุดเดียว โดยระหว่างการเล่านิทาน ครูแทนชื่อเด็ก ชื่อเพื่อนที่อยู่ในห้องเรียนเข้าไปเพื่อให้เด็กได้เกิดความสนใจตื่นเต้นและอยากที่จะติดตามเนื้อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับเกริก ชื่นพันธ์ (2539, น.26) กล่าวว่า การเลือกเรื่องที่มีแนวคิดหรือเรื่องดีควรเป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจหรือความต้องการ เรื่องที่เด็กสนใจคือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัว เช่น พ่อแม่ พี่ น้อง สัตว์เลี้ยง ของเล่น เพื่อน ฯลฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ต้องเลือกนิทานให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย ซึ่งเด็กเล็กสนใจสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเพราะประสบการณ์ยังน้อย เช่น เรื่องพ่อแม่ เพื่อน ครู และเรื่องของสัตว์เลี้ยงควรเลือกเรื่องที่เข้าใจง่ายตัวละครน้อย พอเริ่มโตขึ้น ความสนใจขยายกว้างขึ้นไกลตัวออกไป จึงชอบเรื่องเกี่ยวกับเทพดา นางฟ้า เรื่องตื่นเต้น ผจญภัยตามลำดับ (ไพพรรณ อินทนิล, 2534, น.70-73 อ้างถึงใน เกษรินทร์ ก้องเมือง, 2551, น.67) ทั้งนี้นิทานประเภทเทพนิยายเป็นนิทานที่มีเนื้อเรื่องประกอบด้วยอิทธิฤทธิ์ มีการใช้เวทมนต์ในการเสกคาถา มีเทวดานางฟ้าเป็นตัวละครในนิทาน และส่วนใหญ่มีการเผชิญปัญหาที่ต้องหาทางแก้ไขหรือพบกับปราชัยอาจเป็นปัญหาที่ไม่รุนแรงนัก เทพนิยายมักมีการทดสอบในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนและมีเนื้อเรื่องยาวอาจต้องใช้เวลาในการเล่า ดังนั้นควรให้เวลากับการเล่านิทานประเภทเทพนิยายเพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องนิทานมากขึ้น (ราหิมา บาลด์วิน แคนซี, น.2548) ซึ่งแม้ว่าผลสรุปการทดลองเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็กจะมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกที่สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประเภทเทพนิยายก็ตาม ทั้งนี้เด็กปฐมวัยทั้งสองกลุ่มต่างก็มีผลการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมโดยส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น การปฏิบัติกิจกรรมศิลปะ การสร้าง

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ข้อตกลงและตกลงร่วมกัน การสร้างฉันทานบางส่วน การแสดงบทบาทสมมติ การตอบ/ถาม คำถามระหว่าง การปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวก ได้เป็นอย่างดี เช่นกัน ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมให้เด็กเรียนรู้จากการเล่นร่วมกับเพื่อนวัยเดียวกันหรือผู้ที่ใกล้ชิด ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เด็กจะเรียนรู้ สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน มีการยอมรับบทบาทซึ่งกันและกัน รู้จักช่วยเหลือ แบ่งปัน รวมทั้งให้ร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดี (วารุณ ปานทอง, 2548, น.49) อิริคสัน (Erikson อ้างถึงใน สิริมา ภิญ โยธอนันตพงษ์, 2545, น.46) กล่าวว่า บุคลิกภาพจะสามารถพัฒนาได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับแต่ละช่วงของอายุเด็กที่ประสบความสำเร็จตามขั้นตอนพัฒนาการต่างๆ ของแต่ละวัย ถ้าเด็กได้รับการตอบสนองเต็มที่ ก็จะมีบุคลิกภาพดีและพร้อมที่จะพัฒนาต่อไป

อย่างไรก็ตามเด็กปฐมวัยทั้งสองกลุ่มต่างมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเล่นที่ทั้งสองประเภทมีการวางแผนและมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมอย่างชัดเจนโดยกิจกรรมในแต่ละวันจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรม เน้นให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การแสดงบทบาทสมมติและการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน รวมถึงการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของห้องเรียน ที่โล่งมีอากาศถ่ายเทสะดวกและมีการจัดฉากเพื่อประกอบการแสดงบทบาทสมมติที่คล้ายกับความเป็นจริง โดยการนำกิ่งไม้สร้างเป็นคันไม้ ตกแต่งด้วยผลไม้จำลองสร้างขึ้นมา นำก้อนหินวาง หรือนำผ้าคลุมโต๊ะมาขึงเพื่อจำลองให้เป็นบ้าน ปราสาทหรือป่าตามเนื้อเรื่องนิทานนั้นๆ ซึ่งเป็นการดึงดูดความสนใจให้อยากเรียนรู้ อีกทั้งมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกหนังสือนิทานโดยผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัย รวมถึงการวิเคราะห์ให้ครอบคลุมถึงพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกที่ทำการศึกษาทั้ง 3 ด้าน จึงส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นผู้วิจัยควรมีการจัดเตรียมสื่อให้พร้อมก่อนทุกครั้ง
- 1.2 การจัดกิจกรรมกลุ่มควรคละระหว่างผู้หญิงและผู้ชายเพื่อให้การเข้าร่วมกลุ่มสามารถเข้าได้ทั้งหมด
- 1.3 เด็กที่มีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกน้อย ควรพิจารณาถึงสาเหตุที่แท้จริงของเด็ก อาจเป็นเพราะเหตุผลส่วนตัว ปัญหาด้านพัฒนาการ หรือจากปัญหาด้านครอบครัว ครูผู้จัดกิจกรรมควรที่จะให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนโดยการเสริมแรงในด้านต่างๆ จะช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกดีขึ้นได้อีกระดับหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาถึงการจัดกิจกรรมการเล่นประเภทเทพนิยาย หรือการเล่นที่มีเนื้อเรื่องใกล้ตัวเด็ก เพื่อส่งเสริมในเรื่องอื่น ๆ เช่น ด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.2 การสังเกตพฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกของเด็กปฐมวัยควรมีการใช้เครื่องมือสำหรับการประเมิน พฤติกรรมทางสังคมเชิงบวกที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การบันทึกคำพูด การบันทึกวิดีโอ ควบคู่กับการสังเกต พฤติกรรม

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ (อายุ ๓-๖ ปี). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- เกริก ชื่นพันธุ์ .(2543). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2539). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : สุวีริสาส์น.
- เกษรินทร์ ก้องเมือง. (2551). การพัฒนาความสามารถด้านการจับใจความของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2545). รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.
- จารุณี ศรีเผือก .(2554). การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน หลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพด้วยการตอบคำถามและด้วยการแสดงบทบาทสมมติ (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- จันทร์ดี แสงหาว. (2542). กลวิธีการถ่ายทอดคุณธรรมในนวนิยายสำหรับเด็กที่ขณะการประกวดในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติระหว่างปี พ.ศ. 2519-2538 (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ทิตลดา พิไลกุล .(2551). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- บุญนีย์ สมญาประเสริฐ .(2551). ผลของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเล่นเกมที่มีผลต่อการรักการอ่านของเด็กปฐมวัย. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- พรทิพย์ วินโกมินทร์ .(2542). นิทานและหุ่นสำหรับเด็ก. ปทุมธานี : ฝ่ายเอกสารตำรา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- ภรณ์ คุรุรัตน์. (2542). การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย 3-5 ปี. สถาบันแห่งชาติเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย.
- ราหิมา บาลัดวัน แดนซี. (2548). คุณคือคุณครูคนแรกของลูก. สำนักพิมพ์ วีพริ้นท์. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2556, จาก <http://api.ning.com/files>.
- วราภรณ์ ปานทอง. (2548). ผลของการเล่านิทานคติธรรมประกอบการเล่นบทบาทสมมติที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ศิริวรรณ การเรียน .(2550). การวิเคราะห์นิทานสำหรับเด็ก (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สุกัญชา อินทร์นุรักษ์ .(2553). ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเคลื่อนไหวที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย สถาบันวิจัยสังคมศาสตร์ โสม เคย์แคร์ เนอสเซอรี่ (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สมพร วารณาโด. (2552). เทพนิยายแอนเดอร์เซน. กรุงเทพฯ : พรีเมียม.

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

สิริมา ภิณู โณนันทพงษ์.(2545). การวัดและประเมินผลแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย. ภาควิชา หลักสูตรและการสอน สาขา
การศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

